

Badanie ruchu jednostajnie przyspieszonego.

W sprawozdaniu należy uwzględnić:

- 1) Wstęp teoretyczny:
  - opis ruchu jednostajnie przyspieszonego (wzory, wykres $s(t)$);
  - odniesienie do II zasady dynamiki;
  - opis układu doświadczalnego.
- 2) Wyniki pomiarów i oszacowanie niepewności pomiarów bezpośrednich (w formie tabeli lub listy). Należy wykonać po trzy pomiary czasu dla siedmiu długości drogi poruszającego się ciała.
- 3) Obliczenie przyspieszenia ruchu:
  - wykorzystując wzór $a = \frac{2s}{t^2}$ należy obliczyć przyspieszenia $a_1, \dots, a_7$ dla każdej z badanych dróg biorąc jako czas $t = (t_1 + t_2 + t_3)/3$;
  - z otrzymanych wyników $a_1, \dots, a_7$ obliczyć średnią arytmetyczną;
  - wyznaczyć niepewność Δa korzystając z metody najmniej korzystnego przypadku ($\Delta a = (a_{\max} - a_{\min})/2$) lub innej metody;
  - zapisać wynik $a = a_{\text{sr}} \pm \Delta a$.
- 4) Wykresy:

Należy sporządzić dwa wykresy na papierze milimetrowym lub komputerowo w formacie A4. Na wykresach powinny być podpisane i wyskalowane osie, naniesione wyraźnie punkty pomiarowe i ich niepewności (widoczne będą jedynie niepewności czasu) oraz dopasowana linia odpowiadająca teoretycznej zależności.

Wykres 1: zależność $s(t)$ – do punktów pomiarowych należy dopasować fragment paraboli z wierzchołkiem w punkcie $(0,0)$;

Wykres 2: zależność $s(t^2)$ – do punktów pomiarowych należy dopasować półprostą wychodzącą z punktu $(0,0)$; niepewność kwadratu czasu obliczyć ze wzoru $\Delta(t^2) = 2 \cdot \Delta t \cdot t$.
- 5) Krytyczna analiza wyników:

Należy przedstawić podsumowanie doświadczenia, zgodność (albo i niezgodność) z przewidywaniami teoretycznymi, możliwe przyczyny ewentualnej niezgodności.